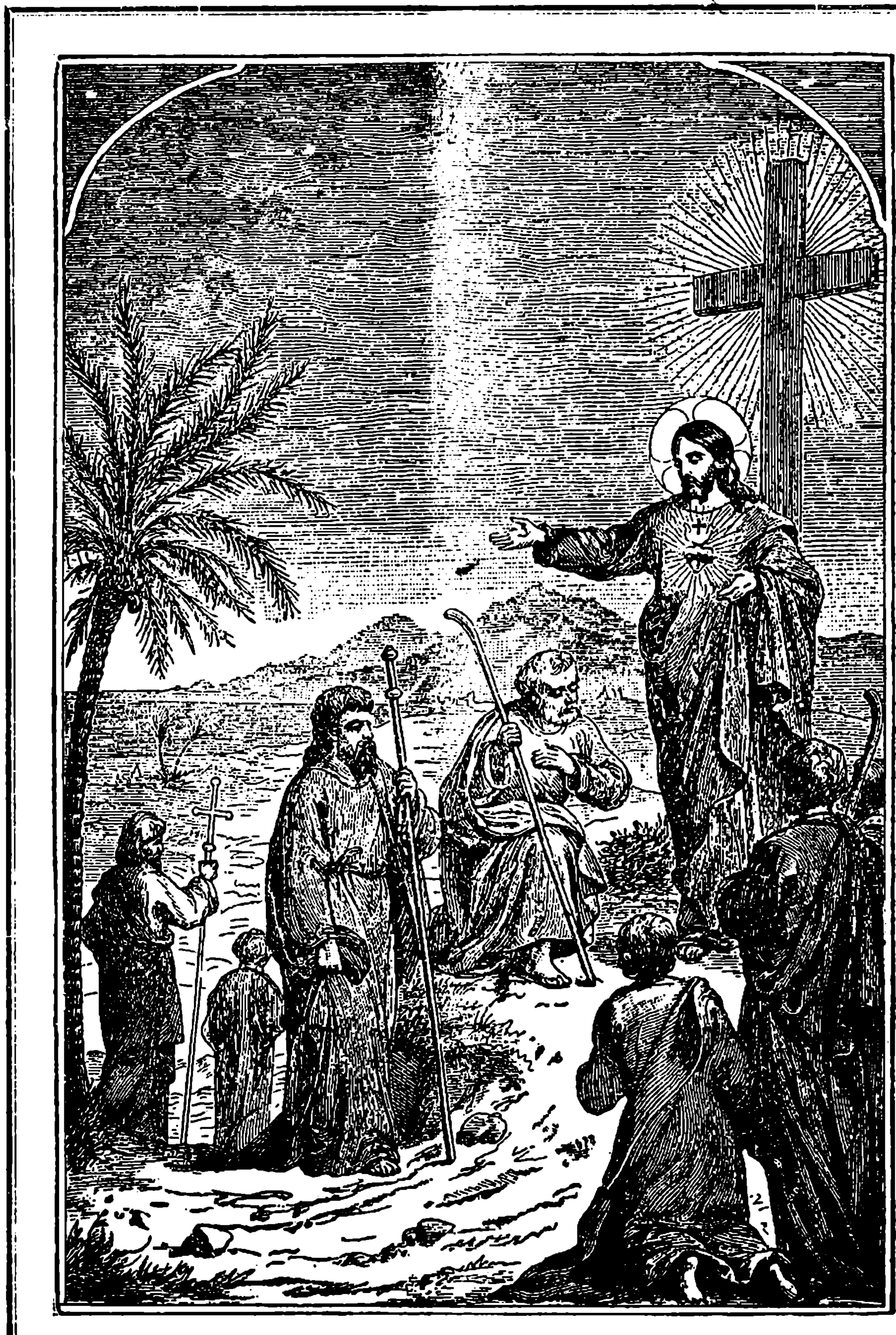

БЛАГОВѢСТИНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 10.

ОКТОБЕРЪ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

До нашихъ предплатникôвъ.

Въ семъ числѣ „Благовѣстника“ засылаємо
кождому предплатнику поштовый чекъ, для
засланя предплаты. Подакотрѣ предплатники
вже прислали свою предплату, за то имъ щи-
ро дякуємо. Тыхъ, котрѣ єще не прислали, ду-
же просимо, чимскорше прислати.

Выйшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до
Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ,
19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ поштою 2 50. Кч.

Почитателѣ Марії купуйте ісву книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ
сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ є љублять
и хочуть Єй вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити,
якъ великъ товстъ книги. Хто є перечитає, певно
загреє свое серце до любови до Царицѣ неба,
а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Выдавництво 00. Василіянъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Число 10.

Октомберъ

Річникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вѣдѣчатель. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

о. Ю. Станинецъ:

Осень.

МНОГѢ люде то кажуть, що осень, а не весна є най-красшою порою рока, если она суха, тепла. — Справдѣ, если чоловѣкъ розглянеся по позолотистої, осіньої природѣ, освѣченою лучами сонця, то воскликне: „Боже, що за краса в природѣ! Боже, що Ты премудрый, коли такъ украсивъ свѣтъ!“

Однакъ убельшає красу осени то, коли земледѣльцѣ, господарѣ зачнуть зберати урожаѣ з поля, коли садовники, виноградники зачнуть зберати плоды, котрими Богъ обдарив природу — и насъ. — Однакъ якъ смутно поэирати, коли осіннѣ поля пустѣ, не зродили и господарь не має що спрятати на зиму.

Коли я розглядаюся по золотистых полях осени, прийде менѣ на думку, що в душевномъ житю каждого чоловѣка є весна, лѣто, осень и зима. — Весна є, коли народиться и зачне рости и учиться правдѣ Божихъ, — лѣто є середний вѣкъ кожного чоловѣка, коли має змагатися на то, щоби приобрѣсти для себе дащо на старость. — Осень є той часъ, коли назбирає собѣ чоловѣкъ добрѣ, або злѣ дѣла и умирає, та несе ихъ спередь Бога на страшный судъ и тамъ важаться єго дѣла. И горе такому чоловѣку, котрый лѣтомъ свого житя не

приобрѣвъ собѣ добрыхъ плодовъ, добрыхъ дѣлъ. — Горе чоловѣку, который въ осени своего житя зъ порожными руками иде спередъ Бога, або зъ руками наполненными

злыми учинками своего житя. — Якъ чоловѣкъ, що за свого житя ничего доброго не приобрѣвъ, мусить бѣдовать по смерти вѣчно въ пеклѣ.

За то мы христіяне католики, коли видиме золотисту природу осени, усе маємо собѣ пригадати, що колись и осень нашого житя приближиться. Але не дай Боже, щобы она была для нашоѣ душѣ неуродлива, бо тодѣ пропали мы на вѣки. — Осень нашего житя має быти такъ богата, щобы намъ забеспечила вѣчне царство по смерти!

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ОКТОВБЕРЬ

*Про помноженя набоженства до св. Ангеловъ
Хоронителівъ.*

Житя людське одъ колыски до гробу повне небезпекъ, трудностей и журбы. Мала дѣтина все є въ небезпецѣ покалѣчитися, стратити житя, а дорослый чоловѣкъ кромѣ того ще є въ небезпецѣ згрѣшити, стратити житя душевне и такъ пропасти на вѣки. Тому то мудрый и добротливий нашъ Створитель постараався о помочь для кожного чоловѣка и поставивъ при ньому Ангела Хоронителя, який не опускає чоловѣка одъ першого вѣддыху до останнього зотхненя на смертельнїй постели.

Св. Церковь учить нась, що нашъ Ангели хоронителі пôddaють намъ добрѣ думки и наклоняють нашу волю до добрихъ дѣлъ. Неразъ чоловѣкъ не знає, чи зробити се, або то, чи сказати таке або сяке слово, чи вибрati сей або той способъ житя, и довго не знавбы, що зробити зъ собою, если бы йому хтось не помогъ. Ангель Хоронитель видить ясно, яка є воля Божа и тому вѣнъ заразъ у души намовляє, радить його, помогає поборювати покусы, якѣ тягнуть його до грѣха.

Ангели хоронителі охороняють насъ у небезпекахъ. Неразъ мы уникнули якогось покалѣченя, або таки чу-

домъ спаслися вѣдь смерти, а се зробивъ только Господь Богъ черезъ нашего ангела хоронителя. На пр. р. 1893 въ Парижѣ одна трилѣтна дѣвчинка впала на землю зъ третього поверху и ничъ ѿй не сталося. 1865 р. трилѣт-

ный сынокъ князя А. Сальмъ нагло выпавъ изъ поѣзду и зникъ межи шинами. Коли здержали поѣздъ, всѣ люде дивувалися, що хлопчикови ничъ не сталося и вѣнъ весело

бѣгъ за поѣздомъ. Часто маємо нагоду до грѣха, идучи за намовами, свѣта и за нашими покусами мы стратили бы ласку освячающую, стратили бы вѣру, выреклися бы Бога и такъ мы сталибы проклятыми на вѣки. Але Ангель хоронитель неразъ вѣверне нась вѣдь грѣха и тымъ ратує нась вѣдь вѣчноѣ погибелѣ.

Ангелы заносять нашѣ молитвы передъ лице Всевышнього и всѣ нашѣ добрѣ дѣла записуютъ до книги житя. Они самѣ моляться за нась и такъ помогаютъ намъ и ратують нась, хочъ мы того може и не додумуємося.

За такѣ великѣ услуги нашихъ Ангеловъ хоронителѣвъ, за ихъ помочь и охорону мы имъ повиннѣ все бути вдячнѣ.

Мѣсяцъ окtoberъ є мѣсяцемъ Ангеловъ Хоронителѣвъ и тому св. Церковь взыває нась, щобы мы въ сѣмъ мѣсяци пригадали собѣ нашѣ обовязки зглядомъ нихъ, щобы мы вѣднѣвили наше почитаня и набоженство до нихъ, а головно, щобы мы въ сѣмъ мѣсяци навчилися вже на цѣлѣ житя все прибѣгати до нашего Ангела Хоренителя въ усѣхъ нашихъ трудностяхъ, покусахъ и нещаствяхъ.

Якъ празновали свято Успеня М. Б. въ Лецовицѣ.

(Дописъ изъ села)

Каждому вѣдомо, що нашъ празникъ Успеня въ нась на Подк. Руси празнуєся найвеличавѣйше зъ помѣжъ усѣхъ празниківъ богородичныхъ взагалѣ. Ніякѣ перешкоды якъ прим. дощъ, вѣтры, холодъ, и инише не суть въ силѣ спинити того величавого паломничого руху, що його одбувають нашѣ чеснѣ вѣрии Русини, коли сходяться до Мукачева на Чернечу Гору, щобы oddati поклонъ Царици неба и земли и впросити собѣ потрѣбныхъ ласкъ одъ Нєї.

Сякъ сказано загально, але коли приглянемося идь сему паломничому рухови, увидимо богато иншого.

Ту маєся на увазѣ сказати, що якъ одбувся празник Успеня Матери Божої въ селѣ Лецовицѣ (окр. Мукачево.)

Лецовиця находитися въ oddаленности одъ Мукачева на 14 км.

Якъ послѣдніхъ роковъ, такъ и сего рока процесія изъ Лецовицъ що до порядку и походу була найгарнійшою. Лецовська молодь хлопцъ, дѣвчата и другъ, заслугують на похвалу коли они хотять повиноватися проводниками процесію тымъ, що майже однако дягають, а потомъ идутъ у процесіи рядами. Дѣвчата вже заздалегъ чекаютъ празникъ сей и зато змагаються прибрести, прикрасити образъ М. Б. щоби бувъ найгарнѣйший а такожъ цѣлу церковь. И хотя то виносить ихъ много грошей и працъ, але все таки мусить бути все прикрашене. Хлопцъ (всѣ майже суть членами чит. „Просвѣты“) знова змагаються, щоби гарний бувъ спѣвъ у процесії и дома у церкви, зато приготовляються, управляються въ спѣвахъ не лишь процесійныхъ, але всѣхъ богослужень. Хлопцъ майже кожного вечера в лѣтѣ сходяться до читальнї „Просвѣты“ де учатися спѣвати Богослуження и іншѣ рѣчи, а зато вже прекрасно спѣвають у церкви.

По оповночи якъ звичайно хлопцъ зазвонили. Люде, молодь, дѣти збійшлися, одправлено утреню и о год. $\frac{1}{24}$ пôшла процесія до монастыря. То було одушевлення, понадъ 400 осібъ зъ одного малого села гарнимъ походомъ поступали по пятеро черезъ село Чѣнадієво, Колчино, а въ монастырь прибули въ 7 год. рано.

Дуже гарне враження було зъ того, що дѣвчата були всѣ въ бѣломъ одягу, хлопцъ зновъ въ темномъ, а всѣ ишли разомъ — а притомъ гарно спѣвали. Що якъ було потомъ на дале, то кождый знає. Многъ сповѣдалися, участвовали на архієрейськїй Службѣ, дуже подобалася имъ проповѣдь о. проф. Поповича зъ Хуста головно проповѣдь Преосвященого Епископа при конці торжествъ, въ котрой говорили про одного кальвина, що якъ переходивъ на жидовську вѣру, головно дуже подобалося то, що Преосв. такъ весело а високимъ голосомъ говорили.

Посля Архиєрейського благословеня всѣ прийшли до дому. Дома збійшилися були лишь хоръ, старъ и малъ дѣти, що не принесено ихъ до монастыря.

Лецовськї участники Успенського одпustu въ Мукачевѣ.

Чоловъка треба спознати, щоби полюбити, — Бога треба впередъ любити, щоби Його спознати.

Основане Церкви.

Засадою нашоѣ св. вѣры есть: одинъ Богъ одна вѣра, одно Крещене. Тую вѣру принѣсъ Единородный Сынъ Божий и научивъ не только людей якъ єсть поймати, але страстю своею и смертю заслуживъ намъ ласку Божу, при помочи котрої каждый, котрий увѣрить, окреститься и посля науки I. Христа жити буде, доступить житя и щастя вѣчного. Тыхъ, котрѣ хотѣли спасатися, приймавъ I. Христосъ до Свого „стада“ т. е. до своего товариства, въ котрѣмъ Самъ Божественный Спаситель окружавъ ихъ опѣкою, учивъ, рядивъ ними, запомагавъ ласками и провадивъ до небесноѣ цѣли. А всѣ тѣ ученики Иисусъ-Христовъ становили „одно стадо“ пôдъ одnymъ пастыремъ, щобъ вôдрѣжнитися вôдь тыхъ, котрѣ въ Него не увѣрили, а еще на Него ворогували.

Була однакъ така свята воля Спасителя нашего, що не позоставъ на все видимо на земли, только въ сорокъ день по Своимъ свѣтломъ воскресеню вознѣсся на небо и зъ вôдтамъ невидимо рядить всѣмъ на небѣ и земли посля Своєї найсвятѣйшої волї и Своихъ неизслѣдимыхъ совѣтôвъ.

А що на земли жіютъ и жити будуть люди, котрѣ такъ само, якъ ученики Спасителя, увѣрили въ Єго божественну науку и хочуть спасати ся, то I. Христосъ полишивъ на Своимъ мѣсци власть, котра має дѣло спасеня душъ людскихъ провадити дальше. Тота, Божественнымъ Спасителемъ нашимъ для спасеня роду людського установлена власть, называється Церковъ Христова, а тѣ що тую власть узнають и єсть слухаютъ належать до Церкви Христової, або, якъ мы кажемо коротко, суть христіянами. Першу власть Церковну выбравъ

и установивъ Божественный Спаситель такъ, що зъ помежи увѣривавшихъ въ Него выбравъ дванайцять Апостоловъ и имъ до помочи додавъ сѣмдесять двохъ ученикôвъ. А що Самъ мавъ уступити видимо зъ помежи нихъ, то щобы стадо не позбстало безъ пастиря, — щобы єдноть вѣры, науки и найвысшоѣ цѣли була зазначена — выбравъ зъ помежи выбранихъ, т. е. власти церковної одного, и тымъ бувъ святий Ап. Петро, и его зробивъ на Своимъ мѣсци видимымъ головою Своєї Церкви.

На прилежачомъ образку зъображенуо, якъ Иисусъ Христось установляє власть церковну: Ото являєся по воскресеню цѣлой Своей Церкви т. е., Апостоламъ, ученикамъ и вѣрнымъ, звертаєся опосля до св. Ап. Петра и каже „Ты е Пётръ (то значить по грецьки скала,) а Я на той скалѣ збудую Мою Церковъ, котроѣ и врата пекольнї не поборють. Тобѣ же Я дамъ ключъ царства небесного. Що небудь звязашь на земли (то значитъ: до чого обовяжешь вѣрныхъ), буде звязано на небѣ; а що небудь розвяжешь на земли (т. е. вѣдь чого звѣльнишь вѣрныхъ) буде розвязане на небеси. Паси вѣвцѣ Мое (т. е. вѣрныхъ).


А понеже св. Петро закончивъ свой животъ мученичою смертю за святу вѣру, за нимъ пошли слѣдомъ и прочь Апостолы и ученики, а дѣло спасеня не скончило ся, бо по нихъ жили и живуть люди, котрѣ мають и хотуть бути спасенї, — то ихъ власть перейшла на ихъ наслѣдникôвъ: на мѣсце св. Апостоловъ войшли на настоятельвъ Христової Церкви єпископы, котрѣ мають до помочи священикôвъ и діаконôвъ, а на мѣсце першоѣ видимої Головы Церкви св. Петра, ставъ его наслѣдникъ, кождоразовый єпископомъ мѣста Риму, де святий Петро умеръ. Для того называєся кождоразовый єпископъ римский Головою Церкви Христової, Вселенськимъ Архіереємъ, святѣйшимъ Отцемъ, або коротко „Папою,“ що только означає, якъ „отець всѣхъ христіянъ.“

А въ томъ товариствѣ спасенному, котре Христось оснуувавъ, не може инакше дѣятися, только такъ, якъ Божественный Основатель хоче, бо Вонь самъ, черезъ Святого Духа невидимо всѣмъ рядить и вѣдь блуду та хибного кроку стереже и до остаточної цѣли провадить. Хто отже, або не вѣритъ такъ, якъ Церковъ Христова учить, або не слухає и не узнає власти церковної, той не є членомъ єї.

Стоймо отже непохитно при святой католицькїй Церкви, котра только одна може намъ забезпечити спасеня, слухаймо Спасителемъ установленої власти церковної и синовскою любовію окружаймо

Голову Церкви, папу римского, а ставемо участниками заслугъ Христа.

А що до того замѣту, який де коли можна почути, що кожда релігія може бути доброю, то наведемо одвѣтъ на се питанє, яке

Пресв. Владыка Александеръ мези дѣтими, яко приступили до первого
св. Причастія въ Ужгородськїй катедральнїй церкви.

давь одень католицкий начальникъ индіянського племени тремъ лутеранськимъ предикантамъ (духовнымъ), котръ прийшли его нашивити. Одинъ изъ нихъ мавъ въ притомности Индіяновъ такъ крещеныхъ якъ некрещеныхъ промову менше бôльше ось такого змѣсту: „Не збороняйтесь, добре люде, молитися съ нами. Передъ Богомъ всѣ

религіѣ однако добрѣ. Ваша, то-бѣ то католицка религія, подобна великому дереву; религіѣ якѣ мы проповѣдуємо, галузє его. Дерево же и галузє є одного роду, не такъ? Такожь и зъ нашою и вашою религію. Они мають то спольне зъ собою, що обѣ ведутъ до неба,“ Въ такой способъ говоривъ проповѣдникъ майже пѣвъ годины. Коли жъ опосля пытали Начальника, що вонь думає о сѣмъ выкладѣ, озвавъ ся вонь до проповѣдника: „Я дуже счудувався, коли учувъ таку твою бесѣду о религіѣ. Вы бѣлѣ мужѣ можете найти такихъ людей, котрѣ бы навчили васъ правды, мы-жъ Индіяне є люде бѣднѣ невченѣ. Однакъ мы завсѣгды вѣрили, що лишенъ одна религія мусить бути добра, такъ якъ є только одинъ Богъ. Вѣра въ единого Бога веде конечно до вѣры въ одно Евангеліє, одну науку. Божъ годѣ и подумати, щобы Богъ самъ обявлявъ такѣ рѣжнороднѣ религії. Коли навѣть бѣдный дикунъ соромиться казати сегодня навпаки противне тому, що вчера утверждавъ яко правду, сколько менше можна думати, щобы Богъ теперъ вѣдкликавъ що изъ того, що навчавъ колись ходячи на земли.

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяцъ октовберъ.

Св. мученикъ Легинъ Сотникъ.

Въ пору, коли невѣрнѣ роспинали Ісуса Христа на крестѣ св. Лонгинъ занимавъ тогды степень сотника въ войску и бувъ высланий яко начальникъ зъ однимъ оддѣломъ воиновъ, котрѣ мали присутствовать тому роспятію Сына Божого. Отже онъ бувъ свѣдкомъ скона Ісуса Христа и видѣвъ тѣ страшнѣ проявлення природы: якъ то тряслась земля, затемнилось сонце, розпадались скалы, и высказавъ тогды тѣ памнятнѣ слова: „Воистину, се бувъ Сынъ Божий!“ Одъ той поры ставъ вонь вѣрити въ Ісуса Христа. А коли єму зновъ приказано стерегти Христовий грб, и вонь видѣвъ якѣ чуда дѣялись при воскресенію Христовомъ, та єще бѣльше скрѣпилась его вѣра. Завѣзвала его отже юдейська старшина, щобы єѣ все розказавъ отомъ, що видѣвъ при смерти и воскресеню Спасителя нашего. Жиды, учувши о тыхъ всѣхъ чудахъ, хотѣли его подкупити, щобы ни-

кому бôльше того не оповѣдавъ, но Лонгинъ не приставъ на подкупство, лишь подяковавши за войскову службу, поселився въ краю Кападокіѣ, где начавъ голосити славу воскрешого Иисуса Христа. Число вѣрующихъ въ Сына Божого зболышалось безперестанно, що очевидно не на руку було запеклымъ жидамъ. Они донесли о томъ до Пилата, который выславъ воиновъ, щобы Лонгина схватили и убили. Передчувствуячи свою смерть, св. Лонгинъ выйшовъ своимъ убѣйцямъ на встрѣчу, а погостиавши ихъ въ своїй хатѣ, признався вѣдакъ передъ ними, що вонъ есть тымъ самымъ, за котримъ они шукають, и казавъ имъ, щобы не одтягались сповнити царский приказъ. Отже они одрубали єму голову и занесли до Пилата, а туловище його похоронили його ученики. Познѣйше удалось вѣрнымъ выкупити одъ жидовъ голову св. Лонгина, которую они вѣдакъ похоронили разомъ зъ туловищемъ. Сбылось тое въ 80 р. по Рожд. Хр.

Мужна вѣдповѣдь.

Въ роботничихъ варстатахъ часто лучається, що 2—3 старшѣ, збсованѣ роботники своимъ злимъ прикладомъ а ще бôльше безстыдными бесѣдами стараються защѣпiti отрую грѣха въ сердца молодыхъ и ще невинныхъ учнôвъ. Такъ люде сповняють роботу діявола и передъ ними треба боротися всѣми силами.

Въ одного столяра въ Италіѣ старшѣ роботники насмѣвалися зъ молодого ученика Анджела, що вонъ кождоѣ недѣлѣ приступавъ до св. Причастія и безустанно, цѣлыми днями въ його присутности говорили про всякѣ нечистѣ грѣхи, щобы и його звести до грѣха.

Анджелови було того за богато, вонъ мужно поднявъ голову и запитавъ одного найстаршого роботника:

- Чи маєте вы дѣтей?
- Маю.

И чи смѣли бы вы такъ плюгавства говорити передъ вашими дѣтьми?

Роботникъ немаючи що вѣдповѣсти, замовкъ.

— То чому жъ вы такъ рѣчи говорите передъ мною, чому жъ такъ стараєтесь затроити мое молоде сердце и занапастити мою душу?

Сеся героична вѣдповѣдь такъ подѣла на всѣхъ роботниковъ, що вони бôльше николи не провадили грѣшныхъ и нечистыхъ бесѣдъ.

Коли бы бôльше такихъ героївъ було и мѣжъ нашими робот-

тниками, то менше грѣха було бы у роботняхъ. Чеснѣ родичѣ бояться дати своихъ дѣтей на науку якогось ремесла, бо кажуть, що тамъ только грѣха навчитися и збопсується. Майстри и працодавцѣ вважайте на добрѣ обычаѣ и розмовы своихъ роботниковъ и учнôвъ, бо вы за нихъ будете вѣдповѣдати передъ Богомъ!

Сильна вѣра.

Давно вже, дуже давно тому, одинъ поганський король казавъ дуже побожного одного епископа приклікати до себе и лагодними словами промовивъ до него:

На що тобѣ вѣрити въ якогось тамъ Христа, вѣдречися свое вѣры, а прийми нашу и поклонися нашимъ богамъ, а сто разъ буде тобѣ лѣпше.

— На то вѣдповѣвъ епископъ: Мой володѣтелю и королю, того я не зроблю за нищо въ свѣтѣ!

Тогда розсердився король и захмутивши лицѣ крикнувъ сильнымъ голосомъ, котрый якъ громъ розлетѣвся по королѣвськихъ комнатахъ.

— Ци того не знаешь, що твоє житя вѣдь мене залежить, що тебе прикажу якъ гадину забити.

— Я знаю мой королю! — вѣдповѣвъ лагодно епископъ — я на всю пристану, а позволь лише, щобымъ тобѣ оденъ вопросъ до рѣшеня предложивъ, а потомъ выдай засудъ смерти.

Приставъ на то розгнѣваний король поганський, а епископъ сказавъ тими словами:

— Припустѣмъ, що одинъ зъ найвѣрнѣйшихъ слугъ твоихъ впавъ въ руки вороговъ. Они конечно всѣми способами стараються наклонити його, щобы вонъ стався для тебе придателемъ. Однакъ слуга твой остается для тебе вѣрнимъ. Тогда зъ гнѣвомъ бути його тѣ вороги, обдирають одежду зъ його тѣла и выганяють його зъ проклонами. Скажи отже мой королю, ци ты бы його не одягнувъ твоими найкрасшими ризами.

— Се охотно я бы учинивъ; але де бы подобного трафилося?

— Дивися мой королю, я єсмъ тымъ слугою, можешъ мене зъ тобѣ земськоѣ одежѣ, зъ мого тѣла розобрati, лишь я маю пана, котрый мене приодіє и нагородить за мою вѣрностъ и любовь.

Опустила тогда злобсть короля, и вонъ промовивъ до епископа:

— Иди, дарую тобѣ твоє житя!

Видимо отже — вѣра уздоровляє, бо вѣра сильна навѣть найтвердѣйшѣ серця може порушити.

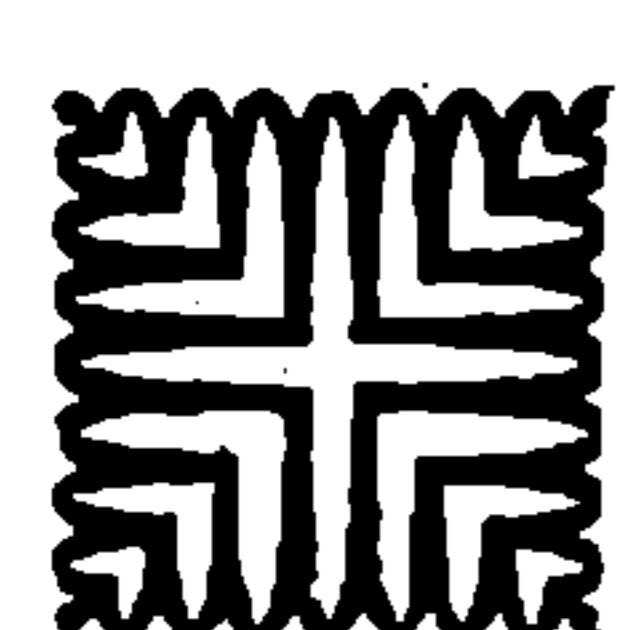

Хмары сонце.

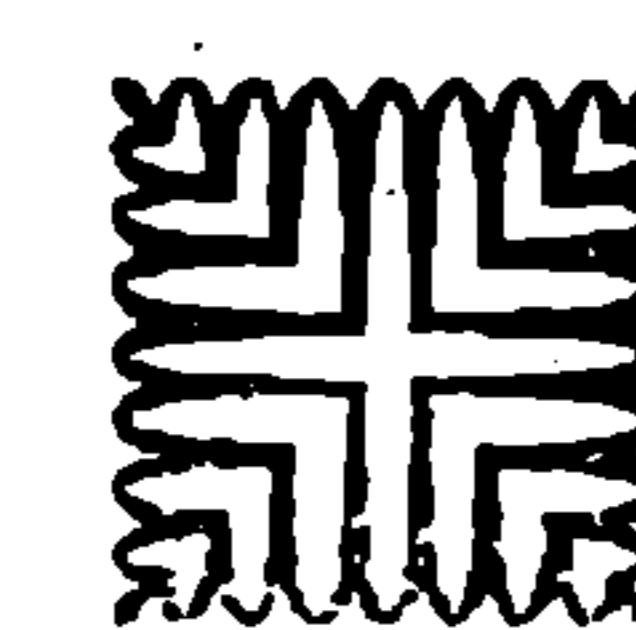
*Хмари сонце най вôдслонять,
Вътер хмару най прогонить,
Твоя ласка най огрє,
Нам надія зазорів.*

*Ты, що Ноя милостиво
Вôд потопу вынъс живо,
Поратуй нас в той приодъ,
Вели гарнôй будь погодъ.*

*Боже, ах змилосердися,
И над нами усмъхнися,
Ясним сонцем, небом синим,
Бо в тых водах встъ згинем.*

НОВОСТИ

Отпуть Святоуспенський въ церкви ОО. Василіянъ на Чер. Горѣ одбувся, якъ кожного року такъ и сього. Непроглядна товще побожныхъ паломників прийшла вѣдвѣдати Мукачевську Богоматерь. Въ навечеріє Успенія Ихъ Ексц. Александръ Стойка своею приявою много причинився для поднесеня сього торжества. Въ самъ день празника Ихъ Ексцеленція понтификовавъ Архієрейську Службу Божу зъ спѣвслужителями Вспр. ОО. Прелатом В. Гаджегою и Протоігumenомъ П. Буликомъ ЧСВВ. въ каплиці пѣдъ старими дубами. Черезъ три дни ОО. Василіяне и свѣтські священники безнастанно сповѣдали. Паломниківъ начислено около 25—30 тысяч, зъ нихъ 12 тысячъ приступило до св. Причастія.

„Соборъ“ карпаторусскихъ православныхъ батюховъ недавно вѣдвувся въ селѣ Иѣ коло Хуста. По довгихъ и завзятыхъ розправахъ рѣшили домагатися уступленя дотеперѣшногого православного епископа Дамаскина, тому що остро поступає изъ неграмотными и на повограмотными батюхами. На його мѣсто бажають поставити

епископомъ, якъ пишуть, гр. кат. священника Фенцика,

До Тереблѣ сеѣ зимы бувъ назначений гр. кат. духовникъ и то въ 12 лѣтъ, якъ бувъ выигнаный гр. кат. духовникъ зъ Тереблѣ схизматиками. — И сего лѣта уже два разъ выбили великими каменями окна на фарѣ. — Що хто то зробивъ, не знати. Певноє одно дѣло, що зъ тихъ пару фамилій, що осталися вѣрнії своїй гр. кат. вѣрѣ и люблять свого давно очекованого духовника никто окна на фарѣ не выбивъ!

Католицькихъ шпиталѣвъ въ Америцѣ и Канадѣ є 638. Протягомъ року 1932. лѣчено въ нихъ 1,711.200 хорыхъ, на якѣ выдано 78 міліоны доларовъ. Въ тихъ шпиталяхъ працює бѣльше якъ 14.000 катол. монахинь.

Статистика гр. кат. Українцевъ въ Європѣ и Америцѣ виносить въ теперѣшніомъ часѣ 5,162.385 душъ. Мѣжъ ними єсть 1 митрополитъ 11 епископовъ и 3562 священниковъ греко-кат. обряду.

Товариство катол. роботниківъ у Бельгії 1932 р. мало 263.

роз. членовъ, Т-ко катол. ремѣсниковъ 210. 311. членовъ, а Союзъ катол. жонокъ 148.000. членовъ. Христіянська роботнича молодѣжъ мала 80,000 членовъ. Вклады христ. робот. щадничоѣ касы выносили 56. міліоновъ франковъ. Такъ организується роботництво въ катол. Товариствахъ по чужихъ краяхъ а якъ воно въ насъ?

Пресовий апостолатъ въ Америцѣ провадить „Catholic Unity League,“ яке днесь має 10,000 членовъ у 500 мѣстахъ. И snue вже 15. лѣтъ, и за той час роздало 1. міліонъ книгъ и брошур и спричинило 1. 700 навернень.

Въ Токію (японія) взялись до апостольскоѣ працѣ новіѣ студенты катол. университету. Збирають по домахъ дѣтей и вчать ихъ катехизму. Одинъ, японский директоръ такъ пише про сю працу: „Я переконаный, що за 10. лѣтъ католицизмъ зайде мѣсце будиизму, який — яко религія — вже вѣдogravъ свою ролю.

Въ процесѣ Чеського епископа робляться величъ приготовання на проголошеня за блаженного епископа Ивана Непомука Наймана зъ Чина Редемптористовъ. Померший епископъ походивъ зъ Ческа. Въ роцѣ 1836 збставъ рукоположеный на епископа въ Новомъ Йорку. Въ р. 1852 бувъ іменованый епис-

копомъ до Філаделфії. Померъ 5. I. 1850 року. Вър. 1896 бувъ проголошений вѣдъ св. Отця Льва XIII. „честигоднымъ“ а Венедиктъ XV. о єпископови Найманови проголосивъ, що всѣ чесноты сповнявъ въ героїчномъ степенѣ, та що мається поступати въ дальшихъ приготуваняхъ до проголошеня за блаженного.

У Нигерії одинъ католикъ мурия въ означений день мавъ приняти св. тайну миропомазаня. Однакъ по дорозѣ загубивъ свой крестный листъ и тому вернувъ назадъ до дому перешовъ у ночи 80 километровъ середъ великої небезпеки вѣдъ дикихъ звѣрівъ, знайшовъ метрику и въ своїмъ часѣ принявъ св. тайну миропомазаня.

Якъ справуються комунисти въ Китаю, пише одинъ офіцерь китаець изъ Kiangsi „Можно было видѣти на улицѣ розшарпаныхъ людей, сердца вырваны зъ тѣла. Многихъ покрыли соломою, поляли нафтою и кидали до огню, а нишихъ зновъ пекли на рожнахъ. Много жонъ зѣ страхи передъ муками одобрато собѣ житя. Червонѣ товпи складаються зѣ скаженыхъ людей. Крадѣжъ, убийство, катуваня є єхъ радостю. Треба єхъ выгубити якъ дикихъ звѣрівъ.“

Український народъ підъ большевиками вимирає зъ голоду. Довкруги поля ізъ збѣ-

жомъ охоронює войсько. Въ краю людоѣдство стало щоденнимъ явищемъ. Щезаютъ цѣлѣ села. Жителѣ України умирають якъ мухи. Все те діється на очахъ цивилізованого свѣта.

Въ Мехѣку середъ переслѣдувань вѣра ширится надзвычайно. У одному мѣсточку є понадъ 40 тайныхъ каплиць. Обслугує ихъ одинъ священникъ. Въ кождой зъ править по черзъ Службу Божу и лишає тамъ Пресв. Тайны. Вѣрнѣ причащаються опѣсля щоденно сами. Байдужнѣ до релігіѣ стали теперъ ревными. Католицькѣ церкви въ томъ мѣсточку усѣ стоять замкненѣ, отворена лише схизматицька („національна“), але до неї никто не ходить.

Якъ выглядає Петроградъ
Парижський „Матенъ“ печагає описы вражѣнь визначного французького лѣкаря зъ його подорожи про СССР. Петроградъ описує вѣнь так: „Горе, нужда, недадъ. Вистарчитъ 10 хвиль походити по улицихъ того мѣста, щобъ увидѣти знищенѣ ходники, забитѣ дошками дверѣ камняниць, сходы въ домахъ, въ котрихъ бракує кроковъ. Нужды горожанъ СССР видно по їхъ лицахъ и одягахъ. Въ театрѣ такий своєрѣдний „запахъ“ що по нѣмъ заразъ познати стань

гигієни, до якого доведено тамъ людей. Въ шпиталяхъ повный бракъ чистоты. На долбкахъ порохъ, окурки, смѣтя, хворѣ лежать на соломѣ, поревязки нечистѣ. Вѣдь пôвночи видно вже въ мѣстѣ довгѣ хвости людей: чекаютъ до рана, щобъ достати мало нафты. Нѣколи не забуду, якъ 5 чи 6 чужыхъ туристовъ, зъ котрими я перейшовъ границю, вертаючи, відотхнуло зъ глубокою полекшою, коли мы минули совѣтську границю“... — Такъ догаздовалися товаришъ у себе дома — и ще мають чоло, дальше дурити людей, що весь свѣтъ „поправлятъ“...

ОО. Сервѣты розпочали святкувати 700 лѣття існування своєго Чина.

Вѣдь 1912—1933 р. вбито въ Китаю 47 катол. місіонарівъ, а 320 взято въ неволю.

Въ Римѣ видали памятну медалю зъ нагоды Святого року зъ надписю: „Crux ave nostra“, Кресте витай, наша надїє! Наші паломники уже мали є. Вона рознесе славу Креста на цѣломъ свѣтѣ.

Найславнѣйший хоръ свѣта єсть хоръ австрійськихъ дѣтей, котрый має членовъ 22-охъ 11 лѣтнихъ хлопцівъ.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючъ книжки своєго изданія:

„Молитвенник христіянскоѣ родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.
Форматъ 12×17, сторонъ 832, содержить:

Молитвы повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитвы супруговъ, на вся-
кѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, о
щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); на-
уки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и празднич-
нѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ
потребы, апостолы о усопшихъ, парастасъ, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ,
5-десятницѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч.
Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебенъ до Найсв.
Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація,
пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвенникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Іздание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитвы повседневніи Молитвы утренніи, Молитвы вечерніи, Молитвы подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитвы предъ и по Сповѣди, Молитвы предъ и по св. Причастію, Молитвы до пресв. Сердца Іисусово-
го, Молитвы до Пречистоѣ Дѣвы Марії, Молитвы до святыхъ. Чинъ Утре-
ни, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Ака-
фистъ до Преч. Дѣвы Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятни-
цы и всѣхъ праздниковъ декретальныxъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленный стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvěnnik dřa molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV.
format 7×11 storon 384:

S o d e r ž a n i j e: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božojí, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričasliju do Najs. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturglja; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; Tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari i kondaki prazdni kov ciloho roku : pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч з почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами.
Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитвы повседневніи, утренніи, ве-
черніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. При-
частію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа;
Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки вос-
кресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове
въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Эмѣсть сего молитвенника есть слѣдуюшій:
Mindennapi jmádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle
imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák,
nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából,
a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgála-
tokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdi
időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül
hivására, minden jókérés szándékára, háaladás szándékára, a halottak lelkى nyu-
galmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legméltságosabb Oltáriszentséghez.
— Молитвенникъ переплетеный въ подплатоно стоитъ 5 Кч. з почтовою за-
сылкою 5·80 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ

поручаетъ слѣдующѣ книжки своего изданія:

Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содергитъ прекраснѣ молитвы и набоженства до Преч. Дѣви Марії Пресв. Сердця Іисусового и святых Угодников Божих. Есть там чин усѣх церковных Богослужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалією.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебень къ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Содергитъ кромѣ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана окремо рускими, а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

Цѣна 80 гел., зъ почтою 1 Кч.

Énekes imafűzér Jézus szentséges Szívéhez és Szupplikációb az Oltáriszentséghez. Цѣна 60 гел. зъ Почтою 1 Кч.

Найсвятѣйшое Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Найсв. Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которыя Іисусъ пріобѣдавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебень къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почитаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою.

Оправл. 3 Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Сердця Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

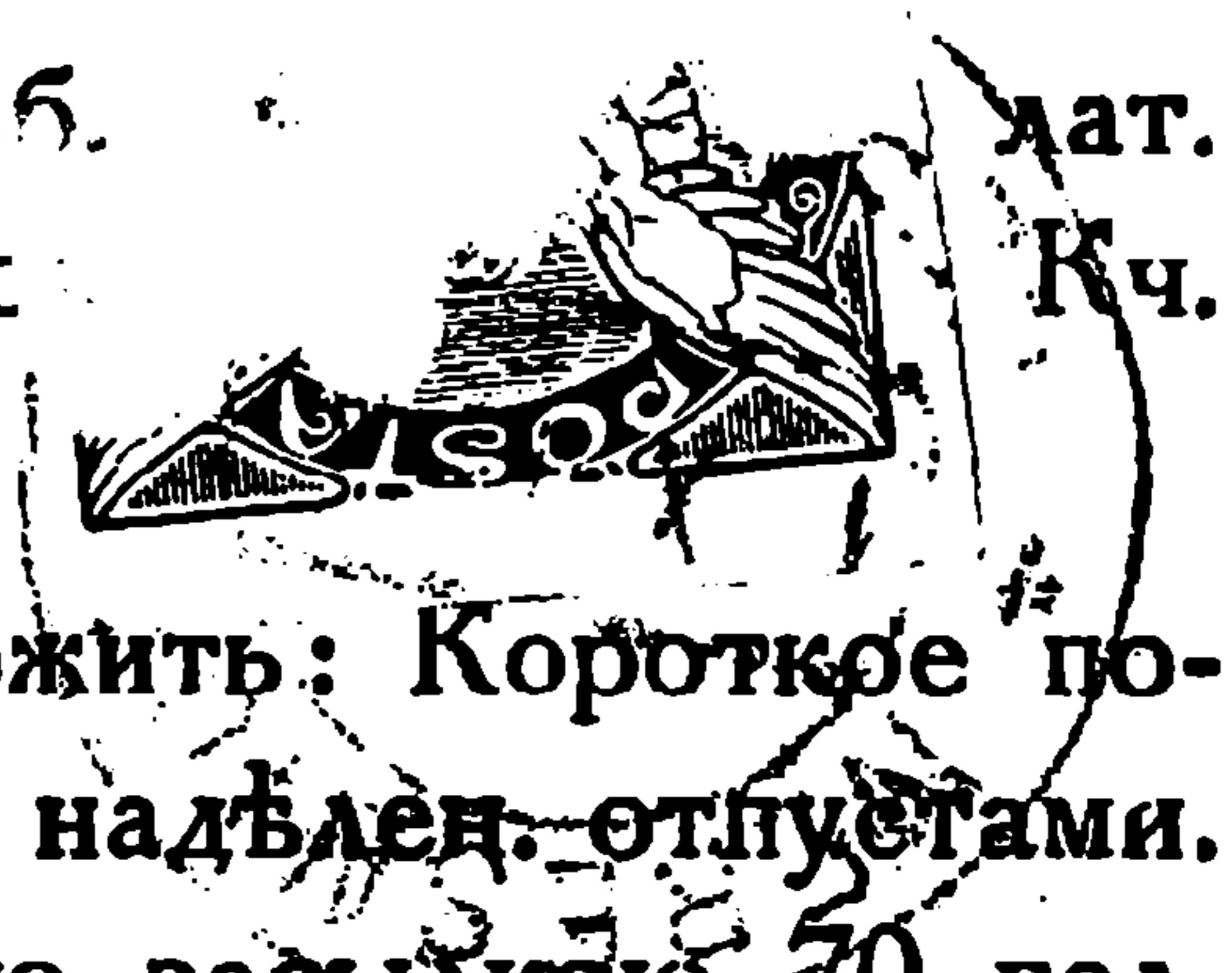
Рожанецъ до св. Рань або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб.

14 корот. розважань по страстяхъ Христо-

зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовѣ молитвы. Сеся книжочка содергитъ: Короткое по-ученіе о отпустахъ и дасколько молитовъ надѣл. отпустами. Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылается лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковція улица число 54.

Листы и въ заграницы треба адресовати такъ):

Vydavničtvo Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Europa.